

SONETS A ORFEU

Rainer Maria RILKE

(traducció d'Alfred Carol)

(1).....	1
(4).....	2
Ich fürchte mich so sehr.....	3

(1)

Allà s'alçava un arbre, Oh pura excel·lència!
Oh cant d'Orfeu! Oh arbre més alt a l'oïda!
I tot va emmudir. D'aquest mutisme tanmateix
brollà un nou començament, senyal i mutació

Animals impulsats pel silenci fora de
nius i cataus dels boscos clars i desfermats;
i llavors es varen calmar, això no pas per cautela
ni per temor que s'estigueren tant mansos,

ans per escoltar. Cridar, bramular, udolar
pareixia mesquí a llur cor. I allí on sols
hi havia una cabana, per acollir-lo,

un abrigall d'obscuríssims desitjos
amb un trespol, els suports del qual tremolen, -
Allí creares un temple a l'audició.

(4)

Oh vosaltres tan tendres, camineu de vegades
dins de l'alè que no us diu res,
deixeu-lo esquinçar-se contra les vostres galtes,
darrera vostre tremola, i llavors s'ajunta.

Oh vosaltres benaurats, oh vosaltres intactes,
aquells a qui el començament de l'anima llueix.
Arc de la fletxa i trajectòria de la fletxa,
per sempre brilla el vostre somriure plorós.

No temeu de sofrir-ho, el llast,
torneu-lo al pes de la terra;
pesants són les muntanyes, pesants són els mars.

Així el que de petits plantarem, els arbres,
s'han fet pesants temps fa; no els podeu portar més,
mes l'aire.... mes l'espai....

Ich fürchte mich so sehr

Ich fürchte mich so vor der Menschen Wort.
Sie sprechen alles so deutlich aus:
und dies heißt Hund und jenes heißt haus,
und hier ist beginn und das Ende ist dort.
Mich bangt auch ihr Sinn, ihr Spiel mit dem Spott,
sie wissen alles, was wird und war;
kein Berg ist ihnen mehr wunderbar;
ihr Garten und Gut grenzt gerade an Gott.
Ich will immer warnen und wehren: Bleibt fern.
Die Dinge singen hör ich so gern.
Ihr rührt sie an: sie sind starr und stumm.
ihr bringt mir alle die Dinge um.

(Rainer Maria Rilke; 1897)